

1 Aplicații ale calculului diferențial. Puncte de extrem

Fie $D \subset \mathbb{R}^k$ o mulțime deschisă nevidă, $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și $M \subset D$ o mulțime nevidă. Observăm că putem extinde definiția punctelor de extrem local din cazul funcțiilor reale (i.e., Definiția ??) în această situație, după cum urmează.

Definiția 1.1 Spunem că $a \in M$ este:

(i) **punct de minim local** pentru f pe mulțimea M dacă există o vecinătate V a punctului a astfel încât $f(a) \leq f(x)$, pentru orice $x \in M \cap V$;

(ii) **punct de maxim local** pentru f pe mulțimea M dacă există o vecinătate V a punctului a astfel încât $f(a) \geq f(x)$, pentru orice $x \in M \cap V$;

(iii) **punct de extrem local** pentru f pe mulțimea M dacă e punct de minim sau de maxim local.

Dacă $M = D$ în definiția de mai sus, vom spune că punctul a este punct de minim (respectiv, maxim, extrem) local pentru f . În cazul în care în definiția de mai sus $V = \mathbb{R}^k$, vom spune că punctul a este punct de minim (respectiv, maxim, extrem) global pentru f pe M .

1.1 Optimizare fără restricții

În acest caz, are loc următoarea extindere a Teoremei lui Fermat.

Teorema 1.2 (Fermat) Fie $D \subset \mathbb{R}^k$ o mulțime deschisă și $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție diferențiabilă în $a \in D$. Dacă a este punct de extrem local pentru f , atunci a este punct critic, adică

$$df(a) = 0.$$

Demonstrație. Presupunem, fără a restrânge generalitatea, că a este punct de minim local pentru f . Pentru o direcție oarecare $v \in \mathbb{R}^k$, vom avea

$$\frac{df}{dv}(a) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(a + tv) - f(a)}{t} = df(a)(v).$$

În cazul în care $|t|$ este suficient de mic, numărătorul fracției de mai sus este negativ, deoarece a este punct de minim local. Luând limitele la stânga și la dreapta în expresia de mai sus, ambele egale cu $\frac{df}{dv}(a)$, obținem $\frac{df}{dv}(a) \leq 0$ și $\frac{df}{dv}(a) \geq 0$, adică $\frac{df}{dv}(a) = df(a)(v) = 0$, pentru orice $v \in \mathbb{R}^k$, de unde avem concluzia. $\square$

Observația 1.3 Teorema lui Fermat oferă, ca în cazul scalar, condiții necesare pentru ca un punct să fie de extrem local. Aceste condiții nu sunt suficiente, după cum reiese din următorul exemplu: fie funcția $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$,

$$f(x, y) := x^2 - y^2.$$

Atunci $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = 2x$, $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = -2y$, deci $\frac{\partial f}{\partial x}(0, 0) = \frac{\partial f}{\partial y}(0, 0) = 0$ și $df(0, 0) = 0$. Totuși, pentru orice $\varepsilon > 0$, vom avea

$$\begin{aligned} f(\varepsilon, 0) &= \varepsilon^2 > 0 = f(0, 0) \text{ și} \\ f(0, \varepsilon) &= -\varepsilon^2 < 0 = f(0, 0), \end{aligned}$$

ceea ce arată că $(0, 0)$ nu este punct de extrem local.

Mai mult, dacă notăm $(a, b) := (0, 0)$, vom avea

$$f(a, y) \leq f(a, b) \leq f(x, b), \quad \forall (x, y) \in \mathbb{R}^2. \quad (1)$$

Un punct (a, b) care verifică o relație de tip (1) pe o vecinătate a sa se numește **punct șa** pentru f . Așadar, în cazul nostru, $(0, 0)$ este punct șa pentru funcția f .

Pentru a determina punctele critice, sau **staționare**, trebuie deci să rezolvăm sistemul de ecuații

$$\frac{\partial f}{\partial x_1} = 0, \quad \frac{\partial f}{\partial x_2} = 0, \dots, \frac{\partial f}{\partial x_n} = 0.$$

Punctele de extrem se află printre soluțiile acestui sistem. Pentru a putea decide care dintre punctele staționare este punct de extrem vom folosi următorul rezultat:

Teorema 1.4 (Condiții suficiente de ordinul II) Fie $D \subset \mathbb{R}^k$ o mulțime deschisă, $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție de clasă C^2 pe D și $a \in D$ astfel încât $df(a) = 0$. Dacă:

(i) $d^2f(a)$ este pozitiv definită, adică $d^2f(a)(h) > 0$, pentru orice $h \in \mathbb{R}^k \setminus \{0\}$, atunci a este punct de minim local pentru f ;

(ii) $d^2f(a)$ este negativ definită, adică $d^2f(a)(h) < 0$, pentru orice $h \in \mathbb{R}^k \setminus \{0\}$, atunci a este punct de maxim local pentru f ;

(iii) $d^2f(a)$ este nedefinită, adică există $x, y \in \mathbb{R}^k$ astfel încât $d^2f(a)(x) > 0$ și $d^2f(a)(y) < 0$, atunci a nu este punct de extrem pentru f .

Demonstrație. Se folosește Formula lui Taylor. □

Următorul rezultat, ce reprezintă un caz particular al teoremei anterioare, poate fi util uneori.

Teorema 1.5 Fie f o funcție de clasă C^2 pe un deschis $D \subset \mathbb{R}^n$ și $a \in D$ un punct critic. Fie H matricea hessiană în care vom nota, pentru ușurința scrierii $\frac{\partial^2 f}{\partial x_i \partial x_j}(a) = \alpha_{ij}$.

1. Dacă toate numerele

$$\Delta_1 = \alpha_{11} \quad \Delta_2 = \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \Delta_n = \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \dots & \alpha_{1n} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \dots & \alpha_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \alpha_{n1} & \alpha_{n2} & \dots & \alpha_{nn} \end{vmatrix}$$

sunt strict pozitive, atunci $d^2f(a)$ este pozitiv definită și a este punct de minim local;

2. Dacă toate numerele

$$-\Delta_1, \quad \Delta_2, \dots, (-1)^n \Delta_n$$

sunt strict pozitive, atunci $d^2f(a)$ este negativ definită și a este punct de maxim local.

Exemplul 1.6 Să se determine punctele de extrem ale funcției

$$f(x, y, z) = x^2 + 3y^2 + 2z^2 - 2xy + 2xz.$$

Avem, mai întâi:

$$\frac{\partial f}{\partial x} = 2x - 2y + 2z, \quad \frac{\partial f}{\partial y} = 6y - 2x \quad \frac{\partial f}{\partial z} = 4z + 2x.$$

Rezolvând sistemul

$$\frac{\partial f}{\partial x} = 0 \quad \frac{\partial f}{\partial y} = 0 \quad \frac{\partial f}{\partial z} = 0$$

găsim $a = (0, 0, 0)$ ca singurul punct staționar. Construim mai departe matricea hessiană calculând derivatele parțiale de ordinul 2 și obținem

$$H = \begin{pmatrix} 2 & -2 & 2 \\ -2 & 6 & 0 \\ 2 & 0 & 4 \end{pmatrix}$$

Se calculează imediat $\Delta_1 = 2 > 0$, $\Delta_2 = 12 > 0$, $\Delta_3 = 8 > 0$ ceea ce spune că $d^2f(0, 0, 0)$ este pozitiv definită, deci $(0, 0, 0)$ este punct de minim local.

Pentru funcții de două variabile, Teorema 1.4 poate fi pusă sub forma:

Teorema 1.7 Fie f o funcție de clasă C^2 pe un deschis $D \subset \mathbb{R}^n$ și $a \in D$ un punct critic pentru f . Notăm $A = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(a)$, $B = \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(a)$, $C = \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(a)$. Dacă:

1. $B^2 - AC < 0$ și $A > 0$, atunci a este punct de minim local.
2. $B^2 - AC < 0$ și $A < 0$, atunci a este punct de maxim local.
3. $B^2 - AC > 0$, atunci a nu este punct de extrem.

Observația 1.8 Dacă $B^2 - AC = 0$ nu ne putem pronunța dacă a este punct de extrem sau nu. În acest caz trebuie să studiem diferențialele de ordin superior ale lui f .

Să ilustrăm cele spuse anterior prin câteva exemple suplimentare.

Exercițiul 1.9 Determinați extremele locale libere ale funcției $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ dată prin

$$f(x, y) := x^4 + y^4 - x^2 - 2xy - y^2.$$

Punctele critice ale funcției f se vor determina rezolvând sistemul

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = 0 \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} 4x^3 - 2x - 2y = 0 \\ 4y^3 - 2x - 2y = 0. \end{cases}$$

Soluțiile vor fi vectorii $\theta = (0, 0)$, $a = (-1, -1)$, $b = (1, 1)$.

Determinăm diferențiala de ordinul II pentru fiecare dintre aceste puncte. Pentru aceasta, calculăm

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x, y) = 12x^2 - 2 \\ \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x, y) = 12y^2 - 2 \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x, y) = -2. \end{cases}$$

Vom avea

$$d^2 f(x, y)(h_1, h_2) = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x, y) \cdot h_1^2 + \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x, y) \cdot h_2^2 + 2 \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x, y) \cdot h_1 h_2.$$

Pentru θ , obținem

$$d^2 f(\theta)(h_1, h_2) = -2(h_1 + h_2)^2,$$

o formă pătratică pozitiv semidefinită, deci nu putem aplica Teorema 1.4. Observăm însă că, pentru $\varepsilon > 0$ suficient de mic, avem $f(\varepsilon, 0) = \varepsilon^4 - \varepsilon^2 < 0 = f(0, 0)$, iar $f(\varepsilon, -\varepsilon) = 2\varepsilon^4 > 0 = f(0, 0)$, de unde rezultă că θ nu este punct de extrem.

Pentru a , vom obține

$$d^2 f(a)(h_1, h_2) = 2(5h_1^2 - 2h_1 h_2 + 5h_2^2),$$

a cărei matrice este

$$\begin{bmatrix} 10 & -2 \\ -2 & 10 \end{bmatrix}.$$

Ne va rezulta că $d^2 f(a)$ este pozitiv definită, deci a este punct de minim local.

Pentru b , vom avea de asemenea

$$d^2 f(b)(h_1, h_2) = 2(5h_1^2 - 2h_1 h_2 + 5h_2^2),$$

deci și b este punct de minim local pentru f .

Exercițiul 1.10 Găsiți extremele locale libere ale funcției $f : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$,

$$f(x, y, z) := (ax^2 + by^2 + cz^2)e^{-x^2 - y^2 - z^2},$$

unde $a > b > c > 0$ sunt parametri fixați.

Determinăm mai întâi punctele critice. Obținem sistemul

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x}(x, y, z) = 0 \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y, z) = 0 \\ \frac{\partial f}{\partial z}(x, y, z) = 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} e^{-x^2 - y^2 - z^2} \cdot 2x(a - ax^2 - by^2 - cz^2) = 0 \\ e^{-x^2 - y^2 - z^2} \cdot 2y(b - ax^2 - by^2 - cz^2) = 0 \\ e^{-x^2 - y^2 - z^2} \cdot 2z(c - ax^2 - by^2 - cz^2) = 0 \end{cases}$$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} x(a - ax^2 - by^2 - cz^2) = 0 \\ y(b - ax^2 - by^2 - cz^2) = 0 \\ z(c - ax^2 - by^2 - cz^2) = 0. \end{cases}$$

Să observăm că două paranteze din cele de mai sus nu se pot anula simultan, din cauza condiției puse asupra lui a, b, c . Vom obține așadar punctele critice $(0, 0, 0)$, $(\pm 1, 0, 0)$, $(0, \pm 1, 0)$, $(0, 0, \pm 1)$.

Obținem pentru diferențialele de ordin II:

$$d^2 f(0, 0, 0)(h_1, h_2, h_3) = 2 (ah_1^2 + bh_2^2 + ch_3^2),$$

deci $(0, 0, 0)$ este punct de minim local,

$$\begin{aligned} d^2 f(1, 0, 0)(h_1, h_2, h_3) &= 2e^{-1} [-2ah_1^2 + (b-a)h_2^2 + (c-a)h_3^2] \\ &= d^2 f(-1, 0, 0)(h_1, h_2, h_3), \end{aligned}$$

de unde $(\pm 1, 0, 0)$ sunt puncte de maxim local,

$$\begin{aligned} d^2 f(0, 1, 0)(h_1, h_2, h_3) &= 2e^{-1} [(a-b)h_1^2 - 2bh_2^2 + (c-a)h_3^2] \\ &= d^2 f(0, -1, 0)(h_1, h_2, h_3), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} d^2 f(0, 0, 1)(h_1, h_2, h_3) &= 2e^{-1} [(a-c)h_1^2 + (b-c)h_2^2 - 2ch_3^2] \\ &= d^2 f(0, 0, -1)(h_1, h_2, h_3), \end{aligned}$$

de unde $(0, \pm 1, 0)$, $(0, 0, \pm 1)$ nu sunt puncte de extrem.

Exercițiul 1.11 Să se demonstreze inegalitatea

$$|(x+y)e^{-x^2-y^2}| \leq \frac{1}{\sqrt{e}}, \quad \forall (x, y) \in \mathbb{R}^2.$$

Soluție. Determinăm extremele globale ale funcției

$$f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}, \quad f(x, y) = (x+y)e^{-x^2-y^2}.$$

Avem

$$\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = e^{-x^2-y^2}(1-2x(x+y)), \quad \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = e^{-x^2-y^2}(1-2y(x+y)).$$

Punctele critice ale lui f sunt $\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right)$, $\left(-\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right)$ care sunt puncte de maxim, respectiv minim local

$$f\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right) = \frac{1}{\sqrt{e}}, \quad f\left(-\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) = -\frac{1}{\sqrt{e}}.$$